СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 267. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ЛИСТОПАДА 1949. — No. 267. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 16, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

СТРАЙК МОРСЬКИХ ОФІЦИРІВ ЗАГРОЖУЄ ТОРГІВЛІ

Вашингтон, 15 листопада. (По радіо в 6 годині ранку). — Страйк 2,000 офіцирів торговельної маринарки, підготований на північ з вівтірка на середу, спинає майже ввесь морський транспорт зі східного побережжя до европейських країн. Страйком мають бути обняті пристані на сході і над Мексиканським заливом. Урядові посередники зовсім не глядять оптимістично на загрозу. Великий пасажирський корабель „Амеріка", який мав відплисти до Европи завтра, відплине з нюйорської пристані сьогодні перед північчю, щоб забезпечитися перед страйком.

ПРЕЗИДЕНТ ГОТОВИЙ ДО ДІЯННЯ В СТРАЙКУ ВУГЛЕКОПІВ.

Якщо Джан Л. Луіс не зможе заманити власників вугільних шахт на переговори в справі наладнання відносин у вугільній індустрії впродовж двох днів, президент Труман приготований зробити якесь потягнення, щоб не допустити до поновного страйку з днем 1 грудня, як це загрозив Луіс. Точних умов нового контракту Луіс не оприлюднив, а сказав тільки загально, що він домагається більшої доплати до Майнерського Д о б р одійного Фонду, вищої платні і більшої заплати. Підприємці заявляють, що вони не приготовані тепер на дальші уступки, доки Луіс не скаже, чого він хоче. Вони так огірчені маневрами Луїса, що хочуть здатися на рішення з Білого Дому, замість сходитися з ним на розмову. На скільки звісно, Труман має на думці настановити комісію для устійнення фактів, як це ділося в інших спорах між підприємцями й юніями.

ЕКОНОМІСТИ ПРИДУМАЛИ ФОРМУЛУ ПОГОДИТИ ПЛАТНЮ З ПРОДУКЦІЄЮ.

Зембридж, Масс. — Урядові економічні експерти, Джан С. Дейвис і Тамес К. Гіч, придумали формулу, як приноровити робітничу платню до висоти промислової продукції й оголосили цю формулу в Огляді Економіки й Статистики, виданім в університеті Гарвард. Вони пропонують оперти платню на якійсь пропорції до висліди продукції впродовж довгого ряду літ, одначе не подали цеї пропорції. Вони кажуть, що треба дальше студіювати висліди продукції, щоб запевнити стійкість платень.

ГУБІЧЕВ НЕ БОРОНИТЬСЯ

Ню Йорк. — Оборона й прокуратор повели деякі кроки для підготови появи в суді обвинувачених у шпигунстві, американки Джудит Коплон та совєтського громадянина Валентина Губічева. Їм закидають шпигунство проти Америки в користь Совєтів. Губічев заявив, що він не хоче правного оборонця, одначе обстоює своє твердження, що йому належиться дипломатична недоторканість. Після того, як суд відкинув цей аргумент Губічев заявив, що він не буде відповідати на закиди і не хоче урядового оборонця. Суддя Сильвестер Раєн, який має проводити розправі, каже, що підсудний не мусить боронотися. Він може мовчати, одначе має являтися в суді підчас розправи. Джудиту боронить її адвокат з першої розправи у Вашингтоні, Арчибалд Палмер.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ПОТРЕБУЄ 67 МІЛЬЙОНІВ.

Вашингтон. — Американський Червоний Хрест оголосив нову кампанію за збірку, яка почнеться з початком наступного скарбового року. Кампанія має принести $67,000,000. У теперішньому скарбовому році А. Ч. Хрест дістав з кампанії $68,296,000. Генерал Маршал виявив, що потреби А. Ч. Хрест на наступний рік передбачені на 79 мільйонів, одначе тому, що попередні кампанії принесли більше ніж було пляновано, ці надвишки стануть тепер у пригоді.

ПОШТОВІ ПОСИЛКИ З ДОПОМОГОЮ ПОДЕШЕВІЛИ.

Адміністрація Економічної Кооперації оприлюднює, що оплата за пачки, висилані американськими громадянами з допомогою для мешканців у країнах обнятих Пляном Маршала, подешевіла і виносить тепер по шість центів за фунт ваги. Це відноситься до посилок, які йдуть з Америки до Франції, Західної Німеччини, Бельгії й Голандії, Греції, Великобританії, Італії й Трієсту. До пачок треба додати декларацію, що це „дари".

19 МІЛЬЙОНІВ ВЕТЕРАНІВ В АМЕРИЦІ.

Яких 19,000,000 мужви і жінок з вояків, які воювали у війнах Злучених Держав осталися ще вживих, як це виявила Адміністрація Ветеранів. На 25,000,000 усіх вояків, які брали участь у війнах, померло 934,000. У другій світовій війні брали участь 16,535,000 вояків, а з них померло 409,000 в службі. Разом з тими, що ще тепер служать при збройних силах Америки, осталося вживих 3,570,000 ветеранів із уних 4,744,000 вояків, які тоді брали участь у війні. З них померло в службі 131,000.

ПОНОВНИЙ СУД НАД ГІСОМ.

Перед федеральним дистриктовим судом у Ню Йорку почнеться у четвер нова розправа проти Алджера Гісса, якого обвинувачує уряд у кривоприсязі. Він свого часу заперечив під присягою, наче б він був посередником для шпигунської шайки в департаменті стейту. Він уже ставав перед судом перед двома місяцями, одначе судейська лава не могла погодитися над рішенням, чи він винуватий чи ні.

ЗАЛІЗНИЦІ НА СХОДІ ПОДОРОЖЮТЬ НА 12.5%.

Вашингтон. — Міжстейтова Торговельна Комісія признала східним залізницям право підвишки ціни залізничих білетів на 12½%. Залізничі підприємства мають обовязок повідомити публику пять днів наперед про намірену зміну ціни. Це відноситься між ін. до таких ліній: Ню Гейвен, Пенсилвенія, Ню Йорк Сентрал. Квитки з Ню Йорку до Філадельфії будуть коштувати по $3.91 замість теперішних $3.13 у звичайних возах.

ДОПОМОГА ДЛЯ ЕВРОПИ — ЗАПЕВНЯЄ АМЕРИЦІ МАЙБУТНІСТЬ

Дітройт. — Те, що станеться в Европі впродовж кількох найближчих років може бути підставою долі Злучених Держав на протязі найближчих десятиріч — таку думку висловив Пол Гофман, Адміністратор Економічної Кооперації у промові на зібранні Економічного Клюбу. Він остеріг слухачів, що на випадок, як би Західна Европа підпала під володіння Росії і всі дотеперішні вільні країни стали сателітами Совєтів, тоді Злучені Держави мусіли б видавати річно по 35 біліонів долярів на оборону. У такому випадку тягар на американську господарку був би такий великий, що свобідні підприємства в Америці мусіли б пропасти. Навіть якщо б тоді вдалося відвернути війну, то відносини в Америці булиб дуже хиткі. Навпаки, сказав Гофман, якщо б Европа осталася вільною і опинилася в достатках, тоді впадуть пляни Кремля для опанування світу, а сама Росія перестане бути невільницькою державою. „Я не знаю, як Кремль може втримати те, що він тримає тепер, якщо він не притягне Західної Европи в свою орбіту" — дивувався Гофман. Він признав, що наші тягарі для втримання Европи вільною є велетенські і для двох останніх років ділання Пляну Маршала нам треба буде видати додатково 5-6 біліонів долярів. Теперішні видатки нам оплатилися, бо ми вже „вийшли з темряви на денне світло" — впевняв Гофман.

ШВЕЦІЯ ДІСТАЄ ПРИДІЛ З ПЛЯНУ МАРШАЛА

Вашингтон, 14 листопада. — Адміністрація Економічної Кооперації призначила з Пляну Маршала суму $410,000 як дальшу рату для економічної розбудови Швеції. Ці гроші призначені на закупно електричного виряду в нашій країні. Разом з найновішим приділом Швеція дістала у ж е $63,289,000 з фондів на відбудову.

Сен. Овен Брустер висловив з цієї нагоди признання для Швеції за її гостину, якої він зазнав підчас свого побуту в тій країні. Негайно після оприлюднення приділу наспіли з Атен, у Греції, звідомлення про критику Швеції двома іншими сенаторами, які саме обїздять Европу. Це є сенатори Елмер Тамес і Джан Л. Мк Клелан. Вони твердять, що Швеція використала своє невтральне положення п і д ч а с війни і тепер веде найвищий життєвий стандарт.

КОМІТЕТ О.Н. ПРИЙНЯВ КАНАДІЙСЬКО - ФРАНЦУЗЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВІ АТОМУ

Лейк Соксес, 15 листопада. Спеціяльний Політичний Комітет Об'єднаних Націй прийняв вчора величезною більшістю канадійсько - французьку резолюцію, на підставі якої Генеральна Асамблея мала б рекомендувати п'ятьом великодержавам і Канаді продовжувати свої наради в справі міжнародної контролі атомової енергії. Комітет рівночасно відкинув совєтську резолюцію, яка передбачує заборону атомової зброї, без рівночасної міжнародної контролі атомової енергії.

ПОСИЛАЄ ДО ЗУАДК ЦІЛОТИЖНЕВИЙ ЗАРОБІТОК, ЩОБ „ЗМИТИ ЗІ СЕБЕ ІСТОРИЧНУ ГАНЬБУ".

Филаделфія, 15. листопада. — Анастазія Ратушна, жінка Михайла Ратушного з Гарфілд, Н. Дж., надіслала до канцелярії ЗУАДКомітету свій однотижневий заробіток в сумі $30.20 (в запечатаній конверті, так як його одержала з фірми) і в листі пише: „Я є членкою Українського Допомогового Товариства „Дністер", 361 Відділ УНСоюзу. Посилаю свою цілотижневу заробітну платню на допомогу нашим українським братам і сестрам, на спровадження їх до Америки. Тим я хочу скинути зі свого імени і совісти історичний встид, бо в моїх жилах пливе українська кров і любов до свого народу". Є ще між нами справжні патріоти!

УКРАЇНА КЛЮЧЕВОЮ ПОЗИЦІЄЮ НА СХОДІ ЕВРОПИ

Видавана в Ню Йорку соціялістична газета „Лейбор Екшин", орган Незалежної Соціялістичної Ліґи, в своєму 41 числі з жовтня цього року помістила довшу статтю про внутрішньо-українські стосунки в аспекті боротьби проти большевизму. У висновку м. іншим стверджується, що „Українська проблема цілком певно гратиме головну ролю та займатиме ключеву позицію у визволенні Східної Европи і самої Росії з-під сталінського ярма. З тих причин — стверджує газета — ми повинні віддати український справі велику увагу".

ПАПА ЗАПОВІДАЄ КОМУНІСТАМ ДОЛЮ НАЦІСТІВ

Рим, 15 листопада. Папа Пій XII., промовляючи вчора до найвищого суду Католицької Церкви, заповів провідникам безбожницького комуністичного тоталітаризму таку саму долю, яка постигла нацистівних провідників. Їх, як відомо, повішено на підставі вироку міжнародного суду в Нюрнбергу.

ОСТИН СОВЄТАМ: „ЯКЩО БАЖАЄТЕ МИРУ, ПІДНЕСІТЬ ЗАЛІЗНУ ЗАСЛОНУ!"

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК В О.Н. РЕКОМЕНДУЄ 12 ПУНКТІВ ДЛЯ ЗАМИРЕННЯ СВІТУ

Лейк Соксес, 15 листопада. „Якщо совєтський уряд бажає поробити заходи для скріплення миру, він має на це негайні засоби: Припиніть свою кампанію ненависти проти некомінформівського світу. Залишіть свою доктрину, що некомуністичний світ є вашим ворогом. Дозвольте свому народові зустрітись з нашими та разом обміркувати наші спільні проблеми. Піднесіть свою залізну заслону і ви змініте мир!" — сказав вчора Совєтам американський представник в Об'єднаних Націях, Ворен Р. Остин, вносячи спільну американсько - британську резолюцію в справі замирення світу. Ця резолюція є противагою до відповідної совєтської та має 12 точок, які передбачують головно скріплення чартеру Об'єднаних Націй всіми членами. Совєти, натомість, пропонували окремий договір ненапалу між чотирма великодержавами. Після того, як совєтський міністер закордонних справ, Андрей Вишинський, повторив на засіданні Політичного Комітету свої давні напасті проти Злучених Держав і Британії, закидуючи їм підготовку війни проти Совєтів, американський представник заявив, що „совєтська пропозиція повинна бути відкинена, як нахабна наклепу, обману і підривности". Принцип одноголосности — заявив Остин — Совєти обернули „в зброю саботажу світового миру", а їхні „вета" виявили, що Совєти розуміють співпрацю тільки тоді, як всі інші всеціло їм підпорядковуються. На цю саму тему та піддержуючи американсько - британську резолюцію, промовляв теж французький представник.

БРИТАНІЯ ОРГАНІЗУЄ ЦИВІЛЬНУ ОБОРОНУ.

Лондон, 15. листопада. — Британський уряд почав вчора в цілій країні набір добровольців для організації цивільної оборони. Проголошуючи набір, уряд заявляє, що цивільна оборона стала важливим „четвертим рам'ям" в загальній обороні поруч армії, фльоти і авіяції, та що її організацію не можна відкладати до останньої хвилини, як це було в останній війні. Для вишколу добровольців відкривається окремі школи, інструкторами в яких є високі військові спеціялісти.

СОВЄТИ ЗНОВУ ВІДКЛАДАЮТЬ ЗВОРОТ ЛЕДОЛОМІВ

Вашингтон. — Росія повідомила департамент стейту, що їй не вдасться віддати двох ледоломів, які вона дістала з Америки підчас війни на підставі Ленд-Лізу. Ледоломи мали бути звернені до 1 грудня, як це обіцяли Совєти давніше. Зате третій ледолом буде мабуть звернений на час, як про це сповістив д е п а р т а м е н т стейту радник совєтської амбасади Володимир Базикін. Два ледоломи, які затримала, були зовсім нові в 1944 р., коли їх вивезено з Америки. Вони тепер, як каже совєтський уряд, застрягли десь між ледами, одначе не подає місця, де це сталося. Департамент стейту повідомив про це команду воєнної маринарки. Тут викликано здивування, що такі сильні ледоломи, які Совєти дістали з Америки, загалом могли десь застрягти між ледами.

ВІДВІДИНИ АЧЕСОНА В НІМЕЧЧИНІ ЗАПОЧАТКОВУЮТЬ НОВУ ДОБУ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР В БЕРЛІНІ ЗАКЛИКАЄ ДО СПРОТИВУ СОВЄТСЬКІЙ НЕВОЛІ.

Берлін, 15 листопада. — Державний секретар Дін Ачесон продовжує свої відвідини в Німеччині, які з німецького боку оцінюються як початок нової доби в повоєнній історії цеї країни. Німецькі представники та німецька преса однодушно та з одушевленням стверджують, що керівник американської закордонної політики привіз німецькому народові нові надії, що після довгих років властного нацистичного терору та страшної воєнної руїни він знову зможе зажити життям в дружній сім'ї вільних народів. Секретар Ачесон прибув вчора до Берліна літаком, не зважаючи на дуже некорисну погоду. Відбувши наради з німецькими представниками міста та з представниками американської, британської і французької окупаційної влади, секретар стейту ще того самого дня відлетів назад до Злучених Держав. Перед відлетом він висловив представникам преси свої думки щодо напрямку акції, яку він поділив на дві категорії: на проблеми, які „існують у зв'язку з намаганням керованої Совєтським Союзом групи держав втручатися до свободи і волі, що їх ще численні нації мають і задумують зберегти". При цьому секретар стейту відразу додав, що ці совєтські намагання треба безоглядно відбивати скрізь, де вони виступають та де їх помічається. До другої категорії проблем Ачесон зарахував „великі проблеми господарської відбудови Британії, Франції, Німеччини, Південно-східної Азії та цілого Середнього Сходу" і які вимагають „найбільш конструктивної політики" в цих країнах та американської у відношенні до них.

БРИТАНІЯ ВІДКЛАДАЄ НАЦІОНАЛІЗАЦІЮ СТАЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ.

Лондон, 15 листопада.—Лейбуристський уряд Британії відбув вчора своє засідання, на якому — згідно з відомостями з поінформованих джерел — вирішено відложити, або щонайменше сповільнити реалізацію програми націоналізації сталевої індустрії в країні, з огляду на недалекі вибори. Більшість членів уряду вважає, що після останніх фінансових потрясень в країні, для дальшого переведення націоналізаційної програми потрібно б згоди більшости населення, яку воно повинно виявити загальним голосуванням.

ШУМАН УСПОКОЮЄ ФРАНЦІЮ ЩОДО МОЖЛИВОСТЕЙ РЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ НІМЕЧЧИНИ.

Париж, 15 листопада. — У зв'язку з численними здогадами та критичними голосами щодо останніх нарад міністрів закордонних справ Злучених Держав, Британії і Франції в Парижі, міністер Шуман вважав вчора за відповідне успокоїти французьку опінію, що на цих нарадах не тільки не вирішено, але навіть не обговорювано можливостей озброєння західної Німеччини, чи включення її в оборонний Атлантійський Пакт. Він рівночасно твердив, що під цю пору не передбачується збільшення німецької продукції сталі.

ГОМУЛКУ „ВИЧИЩЕНО" З ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ПОЛЬЩІ.

Варшава, 15 листопада. — Після трьох днів строго таємних нарад Центрального Комітету комуністичної партії в Польщі, вчора тут проголошено спеціяльний комунікат, повідомляючи, що з цего Комітету викинено бувшого комуністичного заступника премієра, Владислава Гомулку, та двох інших членів: бувшого заступника міністра оборони, Маріяна Спихальського, та заступника міністра справедливости, Зенона Кліщка. Рівночасно з цим повідомлено про іменування членом Комітету московського гавляйтера в тій країні, маршала Рокосовського, іменованого вже раніше „польським" міністром оборони. Це повідомлення вважається тільки початком дальших потрясень серед польських большевиків, бо всіх їх Москва вважає за можливих „тітів" в Польщі. В поінформованих колах вважається, що проти Гомулки та інших буде зорганізований демонстративний політичний процес, подібний до процесу проти Райка в Мадярщині. Гомулці, між іншим, закидується, що він свідомо впроваджував проти-комуністичних „ворогів народу" до партії і уряду.

КОМУНІСТИ КОНФІСКУЮТЬ ПРИВАТНІ ДОМИ В ПРАЗІ.

Прага, 15 листопада. — Чехословацький комуністичний уряд наказав конфіскату приватних домів багатьох купців і професіоналістів в Празі, масово виарештованих минулого місяця. В останньому заарештовано ще 67-літню жінку, Франу Земінову, бувшу заступницю предсідника національно-соціялістичної партії президента Бенеша. Заарештованих приміщено в концентраційних таборах каторжних робіт, де їх „перевиховується" та познайомлюється з „вченням Маркса-Лєніна-Сталіна".

СОВЄТИ ВИКЛЮЧАЮТЬ ЮГОСЛАВІЮ ВІД УПРАВЛІННЯ ДУНАЄМ.

Београд, 15 листопада. — Тут урядово потверджується, що Совєти почали тепер акцію за повне виключення Югославії від контрольованого ними управління річкоплавства по Дунаю, хоча Югославія є одною з найголовніших наддунайських країн.

СИЦИЛІЙЦІ ЗАХОПЛЮЮТЬ ЗЕМЛЮ.

Рим, 15 листопада. — Беземельні хлібороби Сицилії почали вчора масову акцію, захоплюючи без дозволу земельної посілості. Деякі відмірили собі відповідну частину землі та відразу почали її обробляти. Поліція тим разом не інтервеніювала, правдоподібно на виразну інструкцію уряду, що тепер власне радить над земельною реформою.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3. 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly. English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA." P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ВАЖНА СОЦІЯЛЬНА ПРОБЛЕМА

Американці переконані, що в Америці ще найкраще й найсвобідніше жити. Одначе самі вони добре розуміють, що таке переконання ще не означає, що в цій країні усім гаразд живеться, що тут немає суспільних недомагань. Такі недомагання є, як і є соціяльні нерівности. Правда, є чимало таких, що вдоволені сучасним станом і вони проти суспільних реформ, що вкорочували б їх привилеї. Одначе вистачить поглянути на робітничі здобутки останніх десять років, щоб пізнати, що є тут сильна струя, яка постійно працює в напрямі поліпшення умовин праці та кращої заробітної платні. Подібне можна сказати про суспільне забезпечення на старість, на випадок неспосібности до праці й т. п. Робітничі пенсії, про які не так ще давно годі було мріяти, стають дійсністю і обіймають щораз ширші кола працюючих. Одним словом — є суспільний поступ. Задовільним одначе він не є, коли зважимо, що є ще багато мільонів людей в Америці, заробітки яких ніяк не вистачають на покриття видатків на найконечніші потреби життя. Саме про це говорить звіт конґресового Підкомітету для розсліду низьких заробітків, який викликав уже широку дискусію самою своєю появою. Цеї дискусії буде цілком певно ще більше, як зачнуться в грудні переслухання в цій справі в Вашингтоні, підставою яких буде звіт Підкомітету, що має назву „Родини з низькими приходами і економічна стійність".

Як видно з назви, Підкомітет застановлявся, як довести країну до економічної рівноваги. Ствердивши, що в минулому році було в Америці понад вісім мільйонів родин та поодиноких осіб, що не заробляли більше як $1,000 річно, Підкомітет прийшов до переконання, що того роду стан це велика перешкода в змаганні до економічної стійкости країни. При цьому він торкнувся багатьох інших важних питань, як: Чому саме ці родини чи особи мають такі малі доходи? Що є причиною, що вони більше не заробляють? Як впливають низькі заробітки на життя в родині й виховання дітей? Чи низькі заробітки є причиною побільшення молодечої проступности? Чи і як впливають низькі заробітки на економічну стабілізацію, продукцію і закупочну силу?

Як в Америці стане щось предметом публичної уваги та широкої дискусії, воно звичайно не пропадає. Воно може бути відложене, в конґресі чи деінде, але скорше чи пізніше мусить стати предметом внутрішньої політики, а тим самим мусить знайти якусь розвязку. Треба надіятись, що те саме станеться і в цьому випадку. Ще нема точно провірених матеріялів, потрібних для наукового розсліду і обєктивної розвязки цеї проблеми. Цілком слушно підносять, що саме ствердження, скільки хто заробляє, ще не є відповіддю, чи те, що він заробляє, є вистачальним на його життя. Та це вже другорядні речі. Важне, що є ще мільйони людей, що не мають змоги набути речі, які вважається речами найконечнішої потреби. Ці речі можуть вважатись, наприклад, у Совєтах навіть люксусом, але в Америці є вони речами необхідними. Тому добре, що цю справу видвигнено на публичне форум і то в конґресі. Америка має бути тепер прикладом для цілого світу, як треба розумно й справедливо розвязувати усі соціяльні проблеми. Це нова добра нагода показати, як це треба робити.

ЗАФІКСУВАННЯ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ

Пригадка президента Трумана, що американська закордонна політика буде дальше двопартійна не лишає сумніву теж і щодо напрямних цеї політики. Навіть, якщо б вона не була так далеко двопартійна, як це було досі, то одно певне, що вона не буде ізоляційною. Вона змагатиме до посилення американських впливів у цілому світі й тим самим буде конкурувати з Советами. Ревеляції, які подає колишній амбасадор Злучених Держав до Кремля, ген. Волтер Бедел Смит, як і звідомлення кореспондентів, які нещодавно виїхали з Советів з Західну Европу, тільки потверджують цю засаду.

Завданням д е п а р т а м е н т у стейту є між ін. дбайливо студіювати кожне потягнення не тільки в советській закордонній політиці, але й у внутрішньому підсоветському житті. У цьому департаменті прийшли до висновку, що політика Советів є вже здавна устійнена, а міняється тільки тактика здійснювання агресивних плянів.

Теж з розмов, які ген. Смит мав зо Сталіном, як і з його власних спостережень советського життя, показується давня правда, що Сталінові запевнення закордонних дипломатів про можливість існування побіч себе комуністичного советського й капіталістичного демократичного режімів не відповідають фактам і сказані на те, щоб увести в блуд прилюдну опінію Заходу.

Серед впливових кол в Обєднаних Державах вже зафіксоване переконання, що советська закордонна політика оперта на змаганні комуністів до опанування світу. Є це відома доктрина Леніна, яку пригадав світові головний теоретик комунізму, Александров, у приявності Сталіна й інших членів Політбюра при нагоді святкування річниці смерти Леніна, 21 січня 1946 р. Александров сказав тоді, що „наша советська батьківщина може бути горда з того, що наші провідники в закордонній політиці працюють згідно з тактикою Леніна".

Знов тактика Леніна була проголошена на конґресі Комуністичної Партії словами, повторюваними раз-у-раз комуністичними провідниками:

„Як довго капіталізм і соціялізм існують побіч себе, ми не можемо жити в мирі. Остаточно запанує одно або друге і тоді або заспівають „Вічную Память" Советській Республіці, або світовому капіталізмові".

Коли Сталін виголосив свою першу післявоєнну передвиборчу промову 9 лютого 1946 р., він потвердив теорію Леніна про вороже наставлення до капіталістів. Ця промова була виголошена не до чужинців-дипломатів, а до советського населення. Сталін сказав тоді між ін. таке:

„Було б неправильним думати, що війна повстала припадково або у висліді помилок деяких політиків. Хоч помилки існували, то війна прийшла як неминучий вислід розвитку світових економічних і політичних сил, в яких основі є капіталістична монополія. Наша марксистська наука каже, що капіталістична система світової економії закриває елементи кризи й війни... У висліді тих чинників капіталістичний світ розділився на два ворожі табори і з того повстала війна".

Заключення таке, що війна мусіла прийти і тому й Совети мусіли в ній опинитись. На такім переконанні опирають комуністи невідкличний зудар в майбутності. Вони вірять, що підчас нової війни прийде розвал капіталізму і тріюмф комунізму.

Знов в Америці переконані, що не так капіталістичний світ, а радше Советська Росія мусить провалитись і то мабуть після смерти Сталіна. Про це говорив директор Економічної Адміністрації, Пол Гофман. З того виходило б, що кожна з тих сторін переконана про природний розвал свого противника. Дальше послідовне думання Америки таке, що війна не є неминуча. Зате треба бути готовим на порядкування світом після розвалу Советів. Одначе треба бути змобілізованими на такий випадок, коли б Росія викликала якийсь інцидент, щоб ще раз стероризувати своє населення до самого дна і відвернути увагу народу від своєї невільничої системи.

Серед такого приготування зорганізовано Плян Маршала, Північно-Атлантійський Пакт а тепер дається допомогу для відокремленого маршала Тіта на Балкані.

Є теж погляди, що як довго Совети самі були представниками світового комунізму, вони могли бути терпеливі і ждати, доки, на підставі їх віри, капіталізм самий себе не знищить чи не розлетиться. Але як почався розклад комунізму не від Росії, а від Тіта й Югославії, Совети мусять наперед спинити розлам, який почав ширити по цілому світі Тіто. Щойно по загоєнні цеї внутрішньої комуністичної рани Совети могтимуть плянувати дальший світовий похід соціялізму чи там комунізму. Тому Америка й її прихильники мусять бути готові під тепершню пору не так на війну Сходу з Заходом, як радше на війну світового советського комунізму з національним югославським комунізмом. Серед такого зудару може теж прийти несподівано сумерк комуністичної диктатури.

Іван Кедрин.

ПЕРЕСТАЛИ БОЯТИСЯ

Відколи люди ходять по цій св'ятій землиці й відколи повстали перші організовані громади, відтоді велетенську, а то й вирішну ролю в житті одиниць, родин і суспільних збірнот грають такі обстрактні поняття, як почування любови й ненависти, захоплення й відрази, відваги і страху. Із шкільних підручників учать дітей, що любов батьківщини, виховання за засадою „у здоровому тілі здорова душа" та брак страху, як вияв високої моральної вартости людини, що ці три прикмети дозволяли навіть маленьким народам доходити до шпилів слави й перемагати десятикратно численніших ворогів (напр. мала Греція, що била могутню Персію, у новітній історії такими прикладами є Швайцарія, Ірляндія, та й Злучені Держави здобули собі самостійність, маючи ті самі прикмети).

Існують цілі книжки, що займаються психолоґією маси. Існують теж численні розправи про психозу, у котру попадає маса у різні часи, під впливом різних переживань, глибоких потрясень. Нема жадного сумніву, що одним із найцікавіших джерел хворого стану, в який попадає громада (нарід), є страх, щò вкрадається в душу громади. Страх паралізує волю, страх штовхає до кожної п і д л о т и, страх каже коритися тому, що викликує страх, хоч би навіть розум тисячу разів казав, що викликана страхом покірливість є тільки причиною дальших нещасть. Скільки сили волі, скільки гарту духа треба мати, щоб свідомо перебороти у собі свій підсвідомий страх! Чи можна переконати дитину, щоб вона ввійшла до темної кімнати, коли вона боїться?! Чи дорослі люди не стають дітьми, коли їх огортає страх? І якою катастрофою є ступенування страху аж до паніки: скільки людей гине підчас пожеж чи корабельних пошкоджень тільки тому, що масою заволодів страх, притемнив їй зовсім розум та перетворив думаючу людину в автомат, що його наосліп жене сліпий гін, як нетлю в полум'я, як потопельника, що тягне свого рятівничого силоміць на дно.

Американське громадянство не переживало диктаторських режимів і воно не знає, як диктатура деморалізує і одиницю і масу, витворюючи постійним стосуванням терору психозу страху. На першому нюрнберському процесі й поза тим процесом у безлічі промов та статтей західні алянти (головно якраз американці) докоряли німцям, що ввесь німецький нарід несе вину за режим і гріхи Гітлера, бо не було проти того режиму жадного повстання. Залишаючи на боці питання, чи німцям (бодай їхній великій частині, Прусії) дійсно підходить радше режим п'ястука як демократії, фактом є, що націонал-соціялізм у Німеччині, як і фашизм в Італії породив невідоме там до того часу явище страху перед власною владою. І коли сьогодні все ще появляються пророцтва на тему „заломання" советської влади внаслідку якихось масових і успішних повстань в СССР, то ці пророки тільки тому можуть висловлювати такі побожні бажання, що вони не всилі уявити собі, якою є атмосфера у країні, де по одному боці є терор, по другому страх. Можуть отрястись з того страху одиниці, навіть гурти, навіть цілі смуги краю, та вести таку вперту геройську боротьбу, як її бачимо на українських землях. Але щоб мільйонові маси народу раптом скинули з себе пута остраху — таке чудо не діється на жадний кивок чародійної палочки і мусить мати здоровенний поштовх від подій і внутрі країни і назовні неї. Якщо — як каже латинська пословиця — вільно порівняти маленькі речі з великими, то й ми, недавні українські іміґранти, мали нагоду бачити, що значить явище психічного спутання людей, які не всилі визволитись із хворобливого стану психози, що вони в нього попали внаслідку довгого-довгого перебування в тюрмі стероризованих народів. Ми бачили в таборах українських ДП у Німеччині й Австрії носторійне явище людей заляканих, які воліли відтягатися від усякої громадської активности, аби тільки не наразитися на натиск будь-котрої сторони та на — здавалося їм прикрі для себе наслідки. У деяких таборах на 2—3 тисячі українських мешканців брало участь у загальних зборах чи голосуваннях інколи не більше 10% усіх мешканців. Чому? Бо маса нової української підсоветської еміґрації була пасивна: не з браку громадської незрілости чи байдужности, а з браку цивільної відваги постояти прилюдно, з відкритим чолом, за свої погляди.

Подібне явище видно було довго-довго в цілому світі у відношенні до Советів. У Німеччині й Австрії треба було доброго року-два, щоб німецька й австрійська преса отряслась з сервілізму (слухняности служника), що до нього привикла за часів гітлерівської влади, та щоб відважилась критично ставитись до політики й розпорядків окупаційної алянтської влади взагалі та советської влади у східніх зонах зокрема. Редактори австрійських газет руки ламали і слів обурення не знаходили, коли усно оповідали про советські насильства у Відні, знущання, поривання людей на вулицях, винищування Австрії економічно простим ґрабіжництвом. Але довго-довго словечка боялися написати, хоч і цензура їх не спутувала і мали не тільки право, а простий громадський обов'язок про це писати і на ввесь світ кричати: Чому мовчали? Бо спутував їх підсвідомий страх перед советським велетнем.

Нещастям всіх диктаторів, сатрапів і самодержців, відомих із всесвітньої історії, була їхня глупота: будуючи свою владу на страху своїх підданих — вони переборщували, перетягали струну й доводили врешті до того, що з часом люди переставали їх боятися. У рр. 1943-45 світ був задивлений у советську потугу, що перла від Сталінґраду до Відня і Берліна і засуґестіонований тією потугою світ або захоплювався нею, або — мовчав. Чи п'яті колони були б так поширились у всіх державах демократії, коли б воля тієї демократії не була підсвідомо спутана острахом перед могучістю Сталіна і міжнародньої комуни?! Чи в усіх сателітних державах так швидко була б зліквідована демократія, коли б тамошні маси не піддались психозі страху?!

Сьогодні ми є свідками прецікавого п с и х о логічного процесу, що йде вже не тільки на території одної країни, а в усьому світі: світ перестає боятися московського большевизму, а визволючись із пут страху, переходить сам до протинаступу. Тому саме маленький сербський кацик Тіто, сам сатрап, що збунтувався проти великого кацика Сталіна, виріс в очах приятелів і ворогів, як той, що вказав шлях бунту. Берлінська блокада й відважна позиція берлінців була важким ударом для Советів, бо виявила, що хтось може не боятися терору ні небезпеки пімсти терористів. І коли в Злучених Державах судовий процес кінчається засудом на високі кари одинадцяти комуністичних ватажків, а професійний союз викидає з своїх рядів комунізуючі клітини, то це все познаки саме того перелому у психіці людей, які вже не потурають мовчки комуністичним затіям, а активно їм протиставляться.

Демократія віднайде себе остаточно і переможно тільки тоді, коли не дозволить зловживати демократичними свободами і принципами для поборювання демократій і для промощування шляху противдемократичній диктатурі. Московські большевики використали псевдо-демократію післяцарського Тимчасового Уряду для погребання демократії; те саме повторилось у демократичній Італії Сонніна-Саляндри і в Німеччині Брюнінґів та Штреземанів. Нині світ мудріше. Хочемо дожити хвилини, коли змудріє зовсім.

П. ШАНДРУК, Ген. Штабу Генерал-Пор.

МІЛІТАРНИЙ ПОТЕНЦІЯЛ УКРАЇНИ

8) — Докінчення.

Є рівнож цілком зрозумілим прагнення політичних еміґрацій уярмлених народів, що є так би мовити їх амбасадорами, шукати в міжнаціональних порозуміннях можливостей визволення і забезпечення державности своїх народів, відси: Ліга Атлянтійської Хартії „Прометей", Антибольшевицький Бльок Народів, Інтермаріюм і т.д. Геополітичне положення України диктує конечність зрозуміння історичних процесів і свого сучасного положення. Зрозуміння мало б полягати в тім, щ о б спільним інтересом в обличчі спільної загрози підпорядкувати деякі меншого значення інтереси часткові. При тім треба пригадати і с т о р и ч н і факти — саме на просторах Східної Европи на протязі століть не могли утриматися менші народи, загрожені від сходу або від заходу. Але всім тим народам належить не забувати, що коли кон'юнктуральні загрози минали, то деякі з них, перед тим загрожені, самі ставали агресорами. З'окрема, якщо Україна буде байдуже дивитися на те, що Ф і н л я н д і я, Балтійські держави, Польща, Білорусь, Кавказ і т. д. будуть підбивані, чи перебуватимуть під ярмом московським, то й її чекатиме те саме.

Наколи Україні буде байдуже, що Польща чи Чехія або Австрія будуть загрожені німецьким імперіялізмом, то це розвяже руки Москві в стосунку до України. Сучасне положення остільки змінилося, що тепер і Німеччина є загрожена враз з цілою Европою зі сходу. Тому є цілком слушним для біжучої хвилини і на майбутнє, внаслідок зрозуміння положення постулят, що лише в комплексі спільних зусиль можна розраховувати на здійснення політичних прагнень і в кожнім разі бути суб'єктом їх реалізації. Спільні зусилля обумовлює в першу чергу спільна політична діяльність, що за нею стоятиме арґумент збройної сили. Чи належить українцям боятися майоризації в якомубудь політичному комплексі — в комплексі Пан-Европейської чи Східньо-Европейської унії. Адже не боїться майоризації ані Франція ані жадна з інших 5, зглядно 16 держав, що прямують до створення спільного уряду та вже підпорядкували свої збройні сили англійському м а р ш а лові Монтґомері, себто зрікаються певних форм суверенности в найосновніших ділянках державного життя — в заграничній політиці та у військовій справі. Очевидна річ, знайдено певні форми зрезигнування з деяких проявів суверенности, щоб забезпечити державність і свободу. **Треба ясно ставити справу — треба українцям дослідити чи сепаратні зусилля допровадять до цілі.**

Боротьба України з велетнем, хоч би й на глиняних ногах, має найкращі можливості для осягнення її політично-державної цілі в союзі з іншими народами, що є в ідентичній ситуації. Належить, щоб ті інші народи не менше розуміли, що й вони мають свої суверенні інтереси в рівній мірі підпорядкувати постулятам конечности. В сучасній ситуації Україна не може бути самостійною вирішальною силою в просторі в біжучім часі й на майбутнє.

Незрозуміння réalité de choses du temps, як вчить військова наука, несе за собою поразку. Треба однак памятати кому це належить, що передумовою повязання в територіяльних комплексних організаціях в суверенне до чого воля суверенного українського народу.

Історія вчить, що політика повинна обраховувати всі шанси, і вона вимагає вміння для розвязування національно-політичних проблем, а в нашім випадку вимагає такого будування мілітарного потенціялу, до якого провадить дирога не через безцільно пролите море крові, що не є невичерпним. Розвязання національно-державних проблем в аспекті зовнішніх стосунків вимагає ґрадації їх в просторі та в часі, в залежності від їх значення і тому взаємини з географічним оточенням є одним з дуже важливих мілітарних постулятів до політики. А в тім, коли взяти під увагу, що взаємні міжнародні проблеми можна б впорядковувати в дорозі зобовязань, то треба памятати, що в досвіді історичної перспективи жодні політичні з'обовязання Москви не були гарантією і підставою забезпечення державности України.

XI. Війна як вияв мілітарного потенціялу. Мілітарний потенціял є фактором війни, а війна є останнім арґументом політичної діяльности державної організації. До того арґументу провід держави може вдаватися лише тоді, коли вичерпав усі інші можливості для забезпечення своїх політичних цілей. В сучасних обставинах війна є явищем такого тотального напруження, що й переможця може допровадити в наслідках до її занепаду, або тяжкого виснаження, що бачимо на прикладах Англії та Франції. Проте Україна є в стані війни з Москвою від 1917 року. В цьому випадку мораль мілітарного потенціялу українського народу є на незнаній в історії недосяжній височині. Є всі дані, щоб мілітарний потенціял України, хочби й в геополітичнім комплексі, був таким фактором, який мусів би політично імпонувати евентуальним агресорам, а це вимагає з боку державного проводу України належної до нього уваги.

М. Дурделла.

МАРА КОМУНІЗМУ

ОСНОВНИК І Б. РЕДАКТОР КОМУНІСТИЧНИХ У. Щ. ВІСТЕЙ ПРО КОМУНІЗМ

ЧАСТИНА ДРУГА.

4)

6. Паралеля з німецьким фашизмом.

Нема то краще, як практика, досвід. Цінний досвід дає нам історія німецького гітлеризму за воєнний та повоєнний часи. Коли „надчоловік" Гітлер моріц голодом і холодом, розстрілював як псів, полонених червоноармійців, то скромні західні аліянти опікувалися німецькими полоненими, як немовлятами. В кожному полоненому вони бачили потенціяльного приятеля, і назагал не помилилися.

Після капітуляції німецької армії західні аліянти не розпутують оргії відплати, помсти за діявольські діла німецьких есесів, гештапо та інших наганячів. Не роблять цього й самі німці, найбільше пошкодовані. Після того, як гармати замовкли, слово забрав суд. Найбільшому злочинцеві не відмовлено публічного суду, можливости оборони. Маси партійців пішли під так зв. денацифікаційний суд, де їх переважно визнали за поплентачів, а більш відповідальних засуджено на розмірно недовгі тюремні кари.

У зв'язку а цим усім відбулась перед роком інтересна дискусія на сторінках німецької газети „Ді Ное Цайтунг", що виходить у Франкфурті. Справа йшла про молодь. Старше покоління справилось зі своїм нацизмом досить скоро і легко. Воно, як більш зрілий елемент, досить скоро зробило висновки з заіснувавших фактів. Між іншим воно, як і належно до партії, то в значній мірі не з переконання а під терором. Один мій знайомий німець ремісник пояснював мені свій вступ до гітлерівської партії так: він довго опирався, сидів тихо, працював у варстаті. Раз-у-раз приходили агенти партії та намовляли його до вступу. Скоро помітив він, що йому матеріялу вже нелегко було дістати для своєї робітні, а далі й з роботою люди перестали приходити. Отже він вступив до партії.

Подібно, як у советів, де Сталін каже дітям шпигувати за батьками, а не навпаки, німецьке молоде покоління в штурмових штафетах („СС"), Ґештапо, Гітлерюґенд („Комсомол") становило ударну силу й опертя для нацизму. У молоді, як відомо, чуттєвий момент бере перевагу над розумовим звичайно дуже легко, а всякі диктаторські авантюрники це використовують для своїх диявольських ділей, підсуваючи їм грімкі фрази про „силу, а не мораль", про місію німецького народу, про вищість того народу над іншими, про погорду до „слабих" та „м'яких", як до опортуністичного гною у відрізненні від „сильних та жорстоких", повних палаючої снаги до бою, до кривавого бою, як до одинокої рушійної сили у марші до величности, до Вальгалі ...і т.д.

Саме над цією чуттєвою, ірраціональною прямолінійністю німецької молоді велась дискусія в згаданій німецькій газеті.

7. Молодь 30-тих років.

В німецькій газеті „Ді Ное Цайтунг" дискусія велась про німецьку молодь 30-тих років, але багато з того стосується й до не німецької молоді.

У статтях зарисувались яскраво два погляди: 1. німецька молодь 30-тих років страчена. Вона так глибоко просякла шкідливими гітлерівськими концепціями та кровожадними діями, що зустрівшись з повною їх поразкою на всіх фронтах, вона заломалась і не зможе вийти з лябіринтів своїх ідеологічних румовищ. Ця молодь 30-тих років, що тепер уже зближається до сороківки (коли числити, що 1930 р., вона мала коло 20 р.), нездібна відіграти позитивної ролі в суспільному житті нової Німеччини і їй лишається тільки пасивна роля покутників та глядачів, жувачів насушного хліба.

2. Противний цьому був погляд, що: а) можна говорити про повну страту тільки тих, що виказали цілковитий моральний розклад: учасників диких оргій, знущань і мордів; б) молодь у своїй масі до них не зачислялася, а тільки заагітована гучними та пустими фразами, під впливом сліпих чуттєвих імпульсів, із притупленим розумінням, дадася на короткий час повести на гітлерівські авантюри; крах нацизму мусів потрясти її ідеологією і психікою; в) ця молодь 30-тих років, що тепер уже цілком зріла, сконфронтувала факти із своєю дикою минулою фантазією і робить певні висновки. Вона не тільки не вважається пропащою, але навпаки, чується неначе новонародженою, бо виходить з пітьми пекельної на ясне світло.

Стільки менш-більш у дискусії. Німці назагал стали на другу точку зору, цебто, що молодь 30-тих років може переродитись і перероджується. Роки 1930 до 1945, робота яку ця молодь виконувала, енергія, що її вона вкладала в цю роботу, все те негативне, пропаще. Але сама молодь не пропаща. Цій молоді треба признати, що вона не є так тупа, по-дурному вперта, щоб не бачила, що зайшла була в сліпу вуличку. З цієї вулички вона — справді після того, як дістала порядного прочуханця — завернула. І ніхто членів організації Гітлер'юґенд (відповідник Комсомолу) не переслідує. Навпаки, вони дістали амнестію. Вони можуть вільно рости, розвиватись, виправляти свої помилки, втягатися в оновлене, бурхливе німецьке життя.

НІМЕЦЬКА МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА

В відомім романі німецького письменника Томаса Манна „Буденброки" описано, як в північнім місті Німеччини — Любеку — робітники домагалися проголошення республіки:

— Та ви ж маєте республіку? (Любек був у той час — 1848 р. — республікою).

— Так, але ми хочемо мати дві, — була простодушна відповідь.

Тепер Німеччина дійсно має дві республіки. В вересні проголошено Західно - Німецьку республіку з тимчасовою столицею в Бонн. В жовтні Москва через своїх комуністичних ступайків у Берліні проклямували Східно-Німецьку „демократичну республіку". В західній Німеччині відбулися правильні вибори до парляменту. В східній, советській Німеччині, ніяких виборів не було. А проте ця частина Німеччини зветься „демократичною республікою". Така воля Москви.

Тепер між урядами двох німецьких республик іде спір, пропаганда та ширяться взаємні обвинувачення за „розбиття національної єдности". Німці назагал цими спорами не тішаться. Хоч є серед німецького населення елементи, які в разі війни, хотіли б виступити збройно по боці західних демократій проти Москви, але маса німецького народу і політичний провід у Західній Німеччині війни не бажають і війни бояться. Причина: німці знають, що в разі війни західні великодержави не будуть боронити німецької території перед советським натиском (приблизною першою оборонною лінією Заходу буде, як думають, ріка Райн), тому німці не хочуть наражатися на советську помсту і заявляють про свою „невтральність".

Західні німці, не вважаючи на комуністичну пропаганду, ведену з Берліна, хочуть мати господарський зв'язок з новою німецькою „демократичною республікою", а через неї також і з Советським Союзом. Дехто з німців сподівається від цього господарського зв'язку також політичних користей для Німеччини. Оживають між деякими німцями мрії про „нове Рапалло" (договір між Росією та Німеччиною 1922 р.). Пропаґатором „нового Рапалло" виступає бувший німецький посол у Москві Надольний. Але Надольний і його однодумці забувають, що Рапальський договір дав користі Німеччині та Росії тому, що ці держави були 1922 р. приблизно в однаковому стані безсилля і вони одна другої потребували. Тепер СССР — це могутня світова держава, а Німеччина не має ні війська ні власної незалежної закордонної політики. Тому „нове Рапалло" привело б тільки до повної советизаці цілої Німеччини. Москва хоче цей „гіркий лік" присолодити для німців обітницями (тайними), що в союзі з Москвою Німеччина здобуде свої втрачені східні території. Уже тепер Москва заявляє, що німці, вигнані зі східних територій, зможуть вернутися додому, якщо Німеччина перетвориться на „народну демократію".

Що може дати Німеччині орієнтація на Захід? Уже після закінчення війни 1945 р. Німеччина одержала велику допомогу від Америки, і це врятувало мільйонам німців життя. Господарське відродження західної Німеччини йде скорим темпом. Західні держави хочуть включати Західну Німеччину до плянованої Европейської Федерації. В Парижі й Лондоні пишеться про необхідність створення нової німецької армії (Сталін уже творить німецьке військо в Східній Німеччині під командою комуністів).

Однак, німці в своїй політиці дуже обережні, нерішучі. Страх перед советською окупацією гнобить відповідальних німецьких політиків. Вони не хочуть брати на себе зобов'язань, щоб пізніше не довелося за них платити. Наскільки німецький уряд у Бонн не хоче „дражнити москаля", бачимо по такім прикладі: німецький уряд не хоче користатися в підготові торговельних зносин з СССР тими знавцями, що діяли ще перед Гітлером і за Гітлера. Цим хочуть німці показати Москві, що вони не мають ніяких лихих намірів супроти СССР.

Ці надії „уласкавити" московського Молоха досить наївні. Чи Москва прийде в якусь країну як ворог, чи як „приятель", кінець один: комуністична диктатура і терор. (Приклад — Чехія, Польща та інші країни). Тому здається нам, німецький генерал Гальдер оцінює ситуацію Німеччини реалістичніше: він радить усім молодим людям, в разі війни, тікати на захід і вступати в ряди протибольшевицьких армій. Інакше їх пожене на війну під советськими прапорами комуністична Москва...

В. Д.

КОМУНІКАТ

З НАРАД ПАН-АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

В днях 8-го і 9-го листопада 1949 відбулися в Ню Йорку наради Пан-Американської Української Конференції, в яких взяли участь члени Екзекутиви ПАУК: голова о. д-р Василь Кушнір, заступник голови д-р Лонгин Цегельський, генеральний секретар Степан Шумейко і касієр Дмитро Галичин. На нарадах були присявні також: референт справ української культури при ПАУК — проф. Микола Чубатий, діловий секретар канцелярії ПАУК — д-р Винкентій Шандор та редактор „Українського Бюлетину" — Володимир Душник. В нарадах взяли участь рівнож члени президії Комітету Українців Канади: інж. Володимир Коссар і о. Степан Савчук, а від Українського Конґресового Комітету д-р Лука Мишуга.

Наради відкрив і ними проводив голова ПАУК о. д-р В. Кушнір. Секретарював д-р В. Шандор. На пропозицію канадійської делегації прийнято такий порядок нарад: 1) поширення і поглиблення діяльности ПАУК в ділянці міжнародної політики; 2) справа „Юкрейнієн Буллетину" та других видавництв; 3) звіт канцелярії ПАУК і унормовання її діяльности; 4) фінансовий звіт касієра і дальше фінансовання чинностей ПАУК; 5) приняття нових членів до ПАУК; 6) звідомлення проф. Чубатого про культурні справи загального українського значення.

У справі поширення політичної діяльности ПАУКонференції вислухано побажань Комітету Українців Канади, а саме про потребу звернути діяльність ПАУКонференції на міжнародне поле, зокрема щоб використати Організацію Об'єднаних Націй для видвигнення справи державної незалежности України. В дискусії стверджено, що ПАУКонференція повинна взяти на себе це завдання, бо УНРада в Европі, зогляду на поступове переселення і розселення її членів в другі частини світу, не матиме можности виконати його.

Сконстантовано з черги, що „Юкрейнієн Буллетин" сповняє своє призначення як джерело інформацій для політичних кол, зокрема в англо-саксонськім світі, та рішено продовжувати його видавництво.

На основі всебічного звіту ділового секретаря стверджено, що Канцелярія ПАУК розвинулася в централю, в котрій збігаються нитки українських колоній і організацій з країн цілої земської кулі, та що ту важливу зв'язкову функцію ця канцелярія виконує систематично, всебічно і взірцево. Рішено відтяжити працю ділового секретаря через розмежовання її від завдань УКК-а та через збільшення персоналу в міру вимог праці і в міру фінансової спроможности.

Принято в склад ПАУКонференції 2-х нових членів, а саме центральні українські організації: Українську Громаду Венесуелі та Український Осередок Параґваю.

Принято з одобренням до відома, що ПАУК стоїть у постійних зносинах з українськими Централями в Чіле, Австралії, Новій Зеландії і Тунісі та з українськими скитальчими колоніями на Филипинах і в Кореї. З вдоволенням стверджено, що обі ті групи українських скитальців на Далекім Сході вратовано стараннями ПАУК (першу через інтервенцію УКК у Вашинґтоні, а другу прямою інтервенцією у правительства Кореї).

Зі звіту касієра сконстатовано, що за час існування ПАУКонференції від листопада 1947 року до кінця жовтня б. р. бюджет ПАУК виносив $21,654.68, котрий покрито після ключа так, що КУК причинився сумою $9,001.98, а УКК квотою $12,652.70. Предбачено, щоби в недалекій будучині підвищити цей бюджет в міру потреб поглибленої політичної діяльности. По звідомленні проф. Чубатого про загрозу українській культурі від розсіяння українських науковців по світі, принято по дискусії слідуючу резолюцію:

Панамериканська Українська Конференція стверджує, що силою обставин українські вчені, а разом з тим українські наукові установи переносяться на американський континент — а саме до Злучених Держав і Канади.

Вважаючи дальший розвиток української науки справою першорядної ваги для життя і будучности українського народу, а зокрема для його існування як рівнорядної нації серед культурних народів світу — Панамериканська Українська Конференція звертає увагу всього українського громадянства на цю преважну обставину та взиває український загал обох Америк піддержати морально і матеріяльно українську науку та українські наукові інституції, які повстають на американському континенті.

На цім дводневні наради покінчено, а про їх перебіг і висліди рішено повідомити других членів ПАУКонференції в Бразилії, Арґентині, Параґваю і Венесуелі.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Пожертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 26.

Відділ:		Жертва:
	Теодор Лущак	$ 3.00
	Осип Яблонський	2.00
	Микола Собенко	2.00
5	Йосиф Кушка	2.00
5	Іван Гусяк	2.00
20	Микола Триш	2.00
21	Сиик Лука	3.00
35	Михайло Гавриленко	2.00
39	Ілія Каменюк	3.00
44	Іван Демчик	2.00
65	Андрій Смит	5.00
81	Андрій Блауцяк	2.00
87	Василь Максимик	2.00
97	Василь Сметана	5.00
102	Paul Ewazen, Sr.	1.00
121	Стефан Юревич	2.00
125	Тереса Ярема	2.00
127	Павло Володка	5.00
127	Григорій Стець	2.00
127	Дамян Бакалик	1.00
136	Теодозій Юрчак	5.00
137	Мирон Загоройко	2.00
147	Михайло Баранчик	1,00
155	Іван Будняк	2.00
176	Йосиф Дороцький	2.00
178	Юрій Датків	2.00
179	Василь Парацак	2.00
194	Теодозій Вагатович	1.00
204	Володимир Душник	5.00
206	Михайло Яцишин	2.00
206	Евген Самборський	2.00
207	Ситник Роман	2.00
217	Петро Твердохліб	2.00
221	Куньо Дмитро	1.00
228	Іван Чолій	2.00
234	Пілат Константин	2.00
235	Леон Бобак	2.00
237.	Григорій Матис	2.00
240	Кирило Станко	2.00

Відділ:		Жертва:
241	Демко Добривода	2.00
241	Михайло Камфонік	2.00
247	Микола Гец	2.00
253	Павло Хомин	2.00
254	Теодор Платек	2.00
259	Пилип Прокопчук	2.00
277	Онуфрій Курко	5.00
277	Дмитро Гринчук	2.00
285	Глушок Григорій	2.00
285	Мрочко Михайло	2.00
290	Андрій Чорний	1.00
293	Тадей Оришкевич	2.00
298	Морозович Василь	5.00
298	Дідоха Марія	2.00
298	Коваль Петро	1.00
316	Теодор Олексин	2.00
319	Яків Савчук	2.00
321	Михайло Куриляк	2.00
324	Олександер Горохівський	3.00
325	Дмитро Скіцко	2.00
325	Дмитро Сметанюк	2.00
325	Михайло Лех	2.00
336	Стефан Пелех	2.00
350	Варвара Чмир	2.00
361	С. Жигайло	2.00
367	Петро Псюк	3.00
367	Микола Перчик	2.00
371	С. Дзюбатий	2.00
381	Йосиф Вовк	2.00
381	Дмитро Іванушка	2.00
381	Михайло Маркевич	2.00
381	Михайло Лукашкевич	2.00
381	Теодор Хариш	2.00
381	Семен Сверюк	2.00
381	Стефан Коник	2.00
386	Іван Січ	2.00
415	Микола Запухляк	5.00

В Лісті ч. 17 проголошено: відділ 14 Філевич Олександер, а має бути: від. 14 Гілевич Олександер $2.00.

ЩЕ В СПРАВІ ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ.

В доповненні до своєї Відозви, надрукованої в 263 числі цього щоденника (з 11-го листопада), Головна Управа Об'єднання б. Вояків Українців в Америці вияснює, що членом Об'єднання можуть бути не тільки „всі колишні вояки українських армій і українських військових формацій", але й взагалі всі бувші вояки-українці, що живуть на терені Злучених Держав.

У згаданій Відозві трапилася теж друкарська помилка в підписі заст. голови Об'єднання, С. Єфремова.

Чи Ви є вже членом Українського Народного Союзу? Якщо ні, то памятайте, що Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найпевніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

Д-р О. Берест.

ЧУДА І ЧАРИ В МЕДИЦИНІ

(З циклю: „Від Гіппократа до ізотопів".

I.

„Аврум екс аквіс".

Такий напис находиться в салі зальцбурського залізнодорожнього двірця. Стану іноді там і дивлюся на цей напис, виписаний золотими буквами, і на побіч викуту в стіні картину, яка зображає цілюще джерело та немічнього каліку, який оздоровлений, проч відкидає свої кулі. Товпиться біля мене товпа, шукаючи сензації і глядить цікаво разом зі мною — але нічого не розуміє. А я сміюся тихо, ловлю здивований погляд товпи і відходжу. Напис „аврум екс аквіс" („золото з води") зачерпнуто із альхемістичного слівника і він має алегоричне значіння. Аврум — золото: це сила, молодість, здоров'я; аква — вода, це камінь мудрости, що з нього „аврум" повстає.

Що такий напис находиться саме в Зальцбурзі, також не припадок. Тут діяв і тут помер один з найбільших лікарів-філософів середньовічча, альхеміст Парацельзус.

Розхитане у своїх моральних підставах людство після воєнних катаклізмів шукає нових доріг визволення в світі містики, чудес і чарів. Ніколи інше не процвітали так хіромантія, астрольогія, та іншого роду ворожбицтво, як саме в сучасний мент. Саме на тлі тієї повоєнної душевної розгубленности та віри в надприродні явища, мов гриби по дощі виростають трохи чи не у всіх країнах „чудотворні лікарі", які уздоровляють недужих чудесним способом. Тут, як у всьому, передує Америка. 14-літній американський „чудотворець"лікар відбуває саме подорож до Англії діяти тут чудесні уздоровлення.

Містерії середньовічньої медицини.

Кожньочасовий стан медичних наук, все був витвором культури даної епохи. Так було в часах розцвіту єгипетської, грецької та римської культури, коли то рівночасно процвітала медицина. Духова темнота століть середньовічча тяжким тавром лягла також на розвій медицини.

Віра в сни, чари і магію, астрольогія, альхемія, боротьба з демонами, відьмами і злими духами, одним словом усі пересуди середньовічча мали непереможній вплив на медицину цього часу. Три головні течії опановують середньовіччя: астрольогія, магія і альхемія. Науки ті опановують зовсім середньовічною медициною.

Астрологія є одною з найстарших наук. Її початки сягають четвертого століття перед Христом. Правдоподібно початку цих назв треба шукати поміж Евфратом і Тигром, а також в Китаю астрологія сягає дуже давніх часів. В III. століттю перед Христом вавилонське знання читання звізд було знане старинним Грекам. На захід перещіпилась астрологія разом із хрестоносними походами та проиканням туди арабської фільософії. В XV. та XVI. сталіттю повстають катедри астрології на великих університетах в Парижі, Падуї, Больонії. Найбільші астрономи середновічча Коперник, Тиго Браге, Ґалілео, Кеплер, були також рівночасно астрологами.

На протязі більш чим 2,000 літ наука про астрологію переходила різні фрази: від найбільшого розцвіту і призкання як осібної науки, аж до цілковитого упадку як ворожбицтва.

Що таке астрологія?

Астрологія полягає на погляді, що система звізд, подібно як і інші планети, мають великий вплив на людину а то і на цілу її судьбу. Діється це при помочі промінів, які висилають звізди.

Про велитенський вплив сонячних лучів на ці органічні єства на землі не треба багато говорити. Також знаний є вплив на людину полярного світла, плям, які виступають на сонці, магнетичних промінів землі. Врешті найновіші досліди космічних лучів в воздусі і воді кидають дещо нове світло на вплив атмосфери на людину. Так званий астрологічний гороскоп полягає на ствердженню положення звізд в певному означеному місці і часі. Цей гороскоп є графічний, він представляє дванадцять відтинків з відповідними знаками. Не будемо крушити копії в обороні астрології. Згадаємо лише, що між прочими закидами проти астрології видвигнено, що ціла астрологічна номенклятура (назви звізд) є зовсім довільна. На ті та прочі закиди приклонники астрології (а такі існують до нині!) мають свої аргументи. Та як воно не було б, попит на астрологів є великий. Свідчать про те численні сучасні книжки про астрологію, та численні астрологи, які, тим, що хочуть вірити, часом за дорогі гроші, порадять, який інтерес зробити, та які перстені купити, щоби приносили щастя.

(Дальше буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЛАКАВАННА, Н. Й.

Листопадове Свято.

Невеличка українска громада в Лакаванні, всього кільканадесять родин, в тому кілька новоприбулих скитальських з Европи. Між останніми є молодий завідатель парохії св. Духа о. Остапович Богдан з родиною й саме завдяки цьому енергійному священнику пожвавилося церковне і громадянське життя в Лакаванні. Церква щонеділі і свята заповнена вірними, зорганізовано церковний хор під управою проф. В. Безкоровайного, що теж недавно прибув з Европи і осів в Лакаванні.

Дня 1. листопада ц. р. ця українська громада вперше відзначила у себе державне Листопадове Свято, а рівночасно і річницю смерти б. п. Митр. Андрія Шептицького.

Хоч це був будний день, вечером в 7-мій год. відправили три священики, о. парох з Бофало, о. Жук Іван, сотрудник о. Корчинський Володимир, і о. Остапович Б. молебень на інтенцію українського народу і панахиду за душу бл. п. о. Митрополита Андрія і впавших за волю України, а опісля відбулася в церковній салі святочна академія.

Декорація сцени: Храм св. Юрія і місто Львів, великий портрет Митрополита у виконанні мистця Малюци Степана. На тлі цієї сценерії відбулися всі виступи. Найкращими точками програми були виступи місцевого хору, зложеного в більшості з молодих, давно вже тут осілих українців і українок, що під проводом проф. В. Безкоровайного відспівав на початку американський гимн, опісля „Ой у лузі червона калина", „Ой Морозе Морозенку", „Слава, слава отамане", а на кінець український гимн. В хорі вибивалися дзвінкі голоси місцевих дівчат.

Вступну промову про значення 1. Листопада 1918 р. і про ролю б. п. Митрополита в ньому виголосив о. Б. Остапович, м. і. витаючи учасників Листопадового зриву, приявних на салі. Зчерги п. Боднар Степан вміло відограв на скрипці дві думки В. Безкоровайного при супроводі фортепіяну, а п. Л. Безкоровайний (син) відспівав пісню, композицію батька, до слів Олеся „І знов страшні чутки". Зворушливою для всіх був виступ бандуриста п. Малюци Степана, що відспівав дві історичні і одну нову повстанську думу, а згодом супроводжутав повну експресії мельодеклямацію „63 Псалом" Т. Шевченка у виконанні п. Малюци Ярослави. Постать і значення бл. п. Митрополита яскраво відзначено в мельодеклямації п. Стецьків Неонілі, що з повним чуттям віддала вірш Лепкого Б. „У храмі св. Юрія". Провід хором і супровід фортепіяну був у руках проф. В. Безкоровайного.

Цілість академії свідчила про чималий труд виконавців і підготовчого комітету, тому і не дивне, що численно зібрана публика з Лакавинни і Бофало, для якої в більшості була це новість, опускала салю, не жаліючи страченого робітничого дня. Буде це заохотою для дальших подібних імпрез.

Учасник.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка обєднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 20. листопада, в год. 12. в полудне, в Союзовім Домі, 843 Н. Вестерн Еве. Просимо членів і члениць прийти, а довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглі довги до кінця цего року, щоби довгів зроку на рік не перетягати. Рівнож просимо членів вписувати свої діти і внуки в члени Союзу, а може які ваші кревні чи знайомі приїхали тепер зі скитальщини то прошу мене повідомити, а я прийду і радо впишу їх в члени, за що ви дістанете нагороду. — За уряд: И. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр., 1018 N. Trumbull Ave.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 20. листопада, в 12. годині вполудне, у салі укр. прав. церкви, 2250 В. Кортез ул. — І. Маґас, предс.; Д. Когут, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 158, відбудуться в пятницю, 18. листопада, в год. 8. ввечір, в У. Н. Домі, 216 Ґренд ул. Проситься членів прийти, бо маємо важні справи до полагодження. — М. Кіт, рек. секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. ім. А. Вончевського, від. 10, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 20. листопада, зараз по Сл. Божій, в галі парафіяльній. Просимо всіх членів прийти на ці збори. Багато з новоприбувших ще не вступили в члени У. Н. Союзу, тож просимо їх прийти до нас, а ми радо їх приймемо в члени. Довгуючі члени, коли не вирівняють своїх злаеглостей, будуть суспендовані. — С. Глива, предс.; В. Глива, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, відбудуться в неділю, 20. листопада, в годині 2. пополудні, в церковній галі на Ґрінвінч, Еве. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і члениць прийти точно на час, бо є важні справи до полагодження. Пригадуємо, що по Сл. Божій відправиться панахида по померших членах і членицях. Обовязком кожного члена і члениці бути на панахиді. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ГАРТФОРД, КОНН. — Повідомляємо членів відділу 277, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. листопада, в церковній салі, в год. 1:30 пополудні. Довгуючих членів просимо прийти на збори і вирівняти свою залеглість. — За від.: Н. Хорнат, М. Курдина, С. Федірко.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. листопада, в церковній галі, 127 Парк ул., зараз по другій Сл. Божій. Просимо членів прийти на час та вислухати звіту делегата з Конґресу у Вашинґтоні. Також просимо нових іміґрантів прийти та вписатись до Тов. і Союзу. — За уряд: П. Воляник, пр.; В. Колесняк, кас.; Р. Голубович, фін. секр.; К. Марущак, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 117, повідомляє всіх місцевих іпозамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 19. листопада, в годині 8. ввечір, в церковній салі при 7. вул. Просимо всіх членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження. — Уряд.

КУРТІС БЕЙ, МД. — Місячні збори Бр. св. Петра й Павла, від. 81, відбудуться в парафіяльнім домі, в четверту неділю місяця, в годині 2. пополудні. Просимо довгуючих членів вирівняти свої місячні вкладки. Хто має замір вступити до У. Н. Союзу хай зробить це того року, бо на другий рік може бути запізно. Просимо членів відділів 55, 81 і 290 прийти і вислухати звіт делегата з Конґресу, що відбувся у Вашинґтоні. — А. Влауцяк, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в суботу, 19. листопада, в парафіяльній салі, 74. Геррис Еве., в годині 7:30 ввечір точно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо будуть важні справи до обговорення і полагодження. — І. Околіта, предс.; І. Кокольський, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Иосафата, від. 217, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. листопада, в годині 2. пополудні, в гали парафіяльній, 303 Гудсон ул. Приявність всіх членів конечна, бо є важні справи до вирішення, як також буде номінація кандидатів на уряд на 1950 рік. Довгуючі члени мають вирівняти свої довги цего місяця, бо інакше будуть суспендовані. На цих зборах будемо принимати нових членів, до Бр. і Союзу, тож приведіть своїх знайомих і впишіть вч лени Союзу. — За уряд: П. Паснак, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іванів, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. листопада, в гали парафіяльній, 803 Фронт ул., в годині 1. пополудні. Просимо членів прийти на означений час і виповнити свої членські обовязки. Довгуючих членів взиваємо вирівняти свої вкладки, бо на другий місяць контроля забере книжки. Довгуючі члени, коли не заплатять найдалі до 25-го, то будуть суспендовані. — За уряд: В. Ракочий, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 20. листопада, в год. 6. ввечір, в У. Н. Домі, 183 Fleet St. Обовязком кожного члена є прийти і вирівняти свої вкладки. — І. Грабар, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зоря, від. 69, відбудуться в суботу, 19. листопада, в год. 8. ввечір, в церковній галі св. Юрія, 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Ликтей, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 19. жовтня 1949 р. помер у 41. році життя

ПЕТРО МАЦЮРАК,

член Бр. св. Михаїла, від. 55 У. Н. Союзу, в Curtis Bay, Md.

Покійний походив з села Рубник, повіт Дрогобич, Галичина. Полишив у смутку жену Іванну і дві дочки: Оксану і Роману.

Похорон відбувся 22. жовтня з укр. гр.-катол. церкви св. Петра й Павла в Curtis Bay на цвинтар New Cathedral Cemetery, Baltimore, Md. — В. Й. П.!

И. С. Врайт, секр.

ПОДЯКА

Не маючи змоги в інший спосіб сплатити довг всім нашим добродіям, дозволяємо собі отцею дорогою зложити Їм найсердечнішу подяку за щеру поміч після нашого приїзду до Америки: **п. Р. Пристаєві,** членові Виділу Укр. Комітету за наше переселення з Німеччини до З.Д.А. і опіку після приїзду; **п. Зубрицькій** і **пп. Р. Павлічкам** за добре серце і приют у перших днях; **пп. інж. П. Твердохлібам** за поміч і щиру та жертвенну гостинність у їх помешкані; **п. М. Юркові** за стільки труду, жертвенности і правдиву опіку; **п. К. Шевчукові** за поміч і підшукання праці, та всім іншим особам, які добрим словом, чи ділом допомогли нам влаштуватися в Америці — засилаємо щире українське Спасибі!

Ростивлав, Татяна і Юрій Шутер.

ПОДЯКА

Дуже сердечна подяка від нас Вп. Панству: д-рові Миколі Чубатому і його Дружині (Mahwah, N. J.), які показали нам багато серця, примішуючи нас у їхній хаті, де ми серед теплої родинної атмосфери почувалися немов у себе дома.

Дякуємо теж щиро Вп. Еві Піддубчишин (New York) за труд полагодження формальностей, звязаних з нашим виїздом з Европи, а опісля за поміч в налагодженні життя на американській землі.

Ольга, Стефанія і Ганна Коренець.

ПОШУКУВАННЯ

ПРОХАЮ всіх тих, що ЗНАЛИ МЕНЕ з DP таборів Mindelheim, Parkhotel, Bad Worishofen і Sommekaserne, Augsburg, подати свої адреси:

PETER BILANIUK,
1800 Andrews Ave., Bronx 53, N. Y.

ГАВРИЛІВ ІВАН зі села Викоти, пов. Самбір, пошукує **СТЕПАНА ЛИХВУ** зі села Вокоти, пов. Самбір. Голоситись на адресу:

IWAN HAWRYLIW
303 Jane St., Carnegie, Pa.

АНАСТАЗІЯ КРАВЧИК зам. **ГАВРИЛІВ,** пошукує свою тету **АННУ** з дому **КРАВЧИК,** заміжну **ТУРКАС,** з Ляшок Мурованих, пов. Добромиль. Голоситись на адресу:

ANASTASIJA HAWRYLIW,
303 Jane St., Carnegie, Pa.

Пошукую кревних і знайомих зі села Корчина руст., повіт Стрий. Прошу відгукнутись на адресу:

WALDER MALARCZYN
Camp 65, Kapuskasing,
Ont., Canada.

Хто знає щонебудь про **ІВАНА МИНКОВИЧА,** поверх 60 років, зі села Либухови, пошта Висоцко Вижне, пов. Турка. Виеміґрував перед першою світовою війною до ЗДА. Вісті прохаю слати на адресу:

M. HARASEWYCZ
249 Bruce St., Newark, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

ТАРЗАН, ч. 2219. Трагедія підготовляється.

Тарзан часто дивувався, яка країна лежить поза непрогляд-ними нетрами на сході.

Тепер, коли він обійшов береги джунглів, він прийшов до ріки, яка плила з-переду джунглів.

Гнилою пливучою річкою зближався на човні тубільчий хлопець, веслуючи своїм суд-ном.

Нечайно якась темна звірю-ка відповзла від берега й прямувала до хлопця.